

370L0458

12.10.70

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 225/7

RÅDETS DIREKTIV

av den 29 september 1970

om saluföring av utsäde av köksväxter

(70/458/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 43 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Produktionen av utsäde av köksväxter intar en viktig plats inom Europeiska ekonomiska gemenskapens jordbruk.

Tillfredsställande resultat inom odling av köksväxter är i stor utsträckning beroende av att lämpligt utsäde används. För detta ändamål har vissa medlemsstater sedan en tid tillbaka begränsat saluföringen av utsäde av vissa köksväxtarter till kontrollerat utsäde av bestämda sorter. Andra stater har infört frivilliga kontroller av detta utsädes kvalitet.

I den utsträckning medlemsstaterna utför dessa utsädeskontroller har de kunnat dra fördel av det systematiska urvalsarbete som bedrivits under flera årtionden och som har lett till utveckling av klart särskiljbara, stabila och tillräckligt enhetliga sorter, vars egenskaper tyder på att de kommer att bli av stort värde för avsedda ändamål.

Högre produktivitet kommer att uppnås inom gemenskapens köksväxtsodling om medlemsstaterna, vid val av sorter som skall godkännas för certifiering, kontroll och utsläppande på marknaden, tillämpar enhetliga regler som är så strikta som möjligt.

Som utgångspunkt är det nödvändigt att upprätta en gemensam sortlista för köksväxter. En sådan lista kan för närvarande endast sammanställas på basis av nationella listor.

Samtliga medlemsstater bör därför sammanställa en eller flera nationella listor över de sorter som godkänts för certifiering, kontroll och saluföring inom deras territorier.

Dessa listor skall sammanställas i enlighet med enhetliga regler så att de godkända sorterna blir särskiljbara, stabila och tillräckligt enhetliga.

För genomförandet av undersökningar för sortgodkännande måste ett stort antal enhetliga kriterier och minimikrav antas.

Å andra sidan måste bestämmelser avseende hur länge ett sortgodkännande skall gälla, skäl för återkallande av godkännandet samt förfaranden för upprätthållande av sorten standardiseras. Medlemsstaterna bör underrätta varandra om godkännande och återkallande av sorter.

Utsäde av sorter som upptas i den gemensamma sortlistan bör inte underkastas några begränsningar vad beträffar saluföringen inom gemenskapen med avseende på sort.

Kommissionen bör offentliggöra de godkända sorter som intas i den gemensamma sortlistan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Medlemsstaterna bör dessutom ha rätt att invända mot en sort, om invändningarna grundas på sundhetsskäl.

Bestämmelserna bör antas om åtgärder för erkännande av likvärdighet i undersökningar och kontroller av sorter som utförs i tredje land.

⁽¹⁾ EGT nr C 108, 19.10.1968, s. 30.

Det är dock endast försvarligt att begränsa saluföringen till vissa sorter, om lantbrukaren kan vara säker på att erhålla utsäde av dessa.

Ett system bör antas för saluföring såväl i övriga medlemsstater som på hemmamarknaderna.

Som generell regel bör gälla att utsäde av köksväxter får saluföras endast efter officiell undersökning och certifiering, i enlighet med certifieringsreglerna, som basutsäde eller certifikatutsäde.

För vissa köksväxter är det önskvärt att begränsa saluföringen till certifierat utsäde. Det är dock för närvarande omöjligt att uppnå detta mål, eftersom gemenskapens behov då inte helt skulle kunna täckas. Saluföring av kontrollerat standardutsäde, som också måste äga sortäktighet och sortrenhet, bör därför tillåtas på tillfällig basis. Dessa egenskaper bör dock endast underkastas officiell efterkontrollodling genom stickprov.

Mot bakgrund av dess ringa ekonomiska betydelse bör utsäde av köksväxter som inte saluförs inte underkastas gemenskapens regler. Medlemsstaterna skall fortfarande ha rätt att tillämpa särbestämmelser på sådant utsäde.

För att förbättra kvaliteten på utsäde av köksväxter inom gemenskapen skall vissa krav fastställas för lägsta tillåtna renhet och grobarhet.

Detta direktiv bör gälla för en så fullständig artlista som möjligt, inklusive vissa arter som kan vara såväl foderväxter eller oljeväxter som köksväxter. Om utsäde av vissa arter inte normalt produceras eller saluförs i en medlemsstats territorium bör åtgärder vidtas för att frikalla medlemsstaten från skyldigheten att tillämpa detta direktiv på arterna i fråga.

För att man skall kunna fastställa ett utsädespartis identitet måste gemenskapen upprätta regler för packning, provtagning, plombering och märkning. Det är dessutom önskvärt att anta bestämmelser om officiell förkontroll av certifierat utsäde, samt att fastställa de skyldigheter som måste uppfyllas av den som släpper ut standardutsäde eller certifierat utsäde på marknaden i små förpackningar.

För att se till att de krav som avser utsädets kvalitet uppfylls och de bestämmelser som säkerställer dess sort-

äktet följs vid saluföringen, skall medlemsstaterna anta bestämmelser om lämpliga kontrollåtgärder.

Utsäde som uppfyller dessa krav bör, utan att det påverkar tillämpningen av fördragets artikel 36, inte underkastas några andra begränsningar vad beträffar saluföringen än de som föreskrivs i gemenskapens regler.

Utsäde som uppförökats i ett annat land från basutsäde som certifierats i en medlemsstat skall, med förbehåll för vissa villkor, betraktas som likvärdigt med utsäde som uppförökats i den berörda medlemsstaten.

Å andra sidan bör bestämmelser för att tillåta saluföring inom gemenskapen av utsäde av köksväxter som skördats i tredje land antas endast under förutsättning att samma garantier kan lämnas för sådant utsäde som för utsäde som officiellt undersökts och certifierats eller som släppts ut på marknaden som standardutsäde inom gemenskapen och som uppfyller gemenskapens krav.

Under perioder då det är svårt att få tillgång till certifierat utsäde av de olika kategorierna eller standardutsäde bör utsäde som uppfyller mindre strikta krav tillfälligtvis få saluföras.

För att harmonisera de tekniska metoder som tillämpas i de olika medlemsstaterna vid certifiering och kontroll, och för att möjliggöra framtida jämförelser mellan utsäde som certifierats inom gemenskapen och utsäde som kommer från tredje land bör kontrollodlingar anläggas i medlemsstaterna för att möjliggöra årlig efterkontroll av utsäde av vissa sorter av kategorin "basutsäde" samt av utsäde av kategorierna "certifikatutsäde" och "standardutsäde".

Gemenskapens regler bör inte gälla för utsäde som bevisligen är avsett för export till tredje land.

Kommissionen bör få i uppdrag att besluta om vissa åtgärder för tillämpningen av detta direktiv. För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande antas för upprättande av nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen, inom Ständiga kommittén för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk, som inrättades genom rådets beslut av den 14 juni 1966⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall gälla för utsäde av köksväxter som saluförs inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

Artikel 2

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

A. köksväxter: växter av följande arter avsedda för produktion inom jordbruk eller trädgårdsnäring, men inte för användning som prydnadsväxter:

<i>Allium cepa</i> L.	Lök
<i>Allium porrum</i> L.	Purjolök
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Körvel
<i>Apium graveolens</i> L.	Selleri
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Sparris
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>cycla</i> . (L.) Ulrich	Mangold
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>esculenta</i> L.	Rödbeta
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>acephala</i> DC. subvar. <i>laciniata</i> L.	Grönkål
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i>	Blomkål
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>italica</i> Plenck	Broccoli
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>bullata</i> subvar. <i>gemmifera</i> DC.	Brysselkål
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>bullata</i> DC. et var. <i>sabanda</i> L.	Savoykål
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>capitata</i> L.f. <i>alba</i> DC.	Vitkål
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>capitata</i> L.f. <i>rubra</i> (L.) Thell	Rödkål
<i>Brassica oleracea</i> L. var. <i>gongylodes</i> L.	Kålrabbi
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i> (L.) Thell	Rova
<i>Capsicum annuum</i> L.	Chilipeppar
	Paprika
	Spansk peppar
<i>Cichorium endivia</i> L.	Friséesallat
<i>Cichorium intybus</i> L. var. <i>foliosum</i> Bisch.	Cikoria
<i>Citrullus vulgaris</i> L.	Vattenmelon
<i>Cucumis melo</i> L.	Melon
<i>Cucumis sativus</i> L.	Gurka
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Pumpa, squash
<i>Daucus carota</i> L. ssp. <i>sativus</i> (Hoffm.) Hayek	Morot
<i>Foeniculum vulgare</i> P. Mill.	Fänkål
<i>Lactuca sativa</i> L.	Sallat
<i>Petroselinum hortense</i> Hoffm.	Persilja
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Blomsterböna
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Böna
<i>Pisum sativum</i> L. (förutom <i>P. arvense</i> L.)	Ärt, utom foderärt
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rädisa
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Svartrot
<i>Solanum lycopersicum</i> L. (<i>Lycopersicum esculentum</i> Mill.)	Tomat
<i>Solanum melongena</i> L.	Äggplanta
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Spenat
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Betcke (<i>V. olitoria</i> Polt.)	Vintersallat
<i>Vicia faba major</i> L.	Bondböna
<i>Zea mays</i> convar. <i>microsperma</i> (Koern.)	Popcornsmajs
<i>Zea mays</i> convar. <i>saccharata</i> (Koern.)	Sockermais

B. basutsäde: utsäde

- a) som har framställts under förädlarens ansvar i enlighet med vedertagen praxis för upprätthållande av sorten,
- b) som är avsett för framställning av utsäde av kategorin "certifikatutsäde",
- c) som, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 21, uppfyller kraven i bilagorna 1 och 2 för basutsäde, och
- d) som vid officiell undersökning har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.

C. certifikatutsäde: utsäde

- a) som härstammar direkt från basutsäde eller, efter förädlarens önskemål, från utsäde av en generation som föregår basutsäde och som kan uppfylla och som vid officiell undersökning har befunnits uppfylla villkoren i bilagorna 1 och 2 för basutsäde,
- b) som huvudsakligen är avsett för produktion av grönsaker,
- c) som, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 21 b, uppfyller villkoren i bilagorna 1 och 2 för certifikatutsäde,
- d) som vid officiell undersökning har befunnits uppfylla ovannämnda villkor, och
- e) som underkastas officiell efterkontroll genom stickprovskontroll, i syfte att verifiera utsädets sortäktighet och sortrenhet.

D. standardutsäde: utsäde

- a) som har tillräcklig sortrenhet och sortäktighet,
- b) som huvudsakligen är avsett för produktion av grönsaker,
- c) som uppfyller villkoren i bilaga 2, och
- d) som underkastas officiell efterkontroll genom stickprovskontroll, i syfte att verifiera utsädets sortäktighet och sortrenhet.

E. officiella åtgärder: åtgärder som vidtas

- a) av statliga myndigheter, eller
- b) av en juridisk person som handlar på statens ansvar, oavsett om denna person regleras av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning, eller
- c) i fråga om bisysslor, som också står under statlig kontroll, av edsvurna fysiska personer,

förutsatt att sådana personer som anges under b och c inte drar någon egen fördel av sådana åtgärder.

F. små förpackningar: förpackningar innehållande utsäde med högsta vikt om

- a) 5 kg för baljväxter, sockermajs och popcornsmajs,
- b) 500 g för lök, körvel, sparris, mangold, rödbeta, rova, vattenmelon, pumpa, morot, rädisa, svartrot, spenat, vintersallat,
- c) 100 g för alla andra arter av köksväxter.

2. Medlemsstaterna får som certifikatutsäde certifiera sådant utsäde som härstammar direkt från utsäde som kontrollerats officiellt i en medlemsstat enligt det system som används vid den aktuella tidpunkten och för vilket lämnas samma garantier som för basutsäde som certifierats i enlighet med principerna i detta direktiv; detta gäller under en övergångsperiod om högst tre år efter det att de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv har trätt i kraft, samt trots bestämmelserna i punkt 1 C.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att utsäde av köksväxter inte får certifieras, kontrolleras som standardutsäde och saluföras om sorten inte godkänts officiellt i en eller flera medlemsstater.

2. Varje medlemsstat skall upprätta minst en lista över de sorter som godkänts officiellt för certifiering, kontroll som standardutsäde och saluföring i det egna territoriet. Listorna skall underindelas i sorter, vars utsäde

a) kan certifieras antingen som "basutsäde" eller "certifikatutsäde", eller kontrolleras som "standardutsäde", eller

b) inte kan kontrolleras som annat än standardutsäde.

Listorna skall vara tillgängliga för allmänheten.

3. I enlighet med bestämmelserna i artikel 16 och 17 skall en gemensam sortlista över köksväxter upprättas på grundval av medlemsstaternas nationella sortlistor.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att godkännande av en sort för införande i den gemensamma sortlistan eller i en annan medlemsstats lista är likvärdigt med godkännande för införande i medlemsstatens egna listor. Medlemsstater som antar sådana bestämmelser skall frikallas från de skyldigheter som fastställs enligt artiklarna 7, 10.3 och 11.2 till 11.5.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall se till att en sort godkänns endast om den är klart särskiljbar, stabil och tillräckligt enhetlig.

Artikel 5

1. En sort skall anses vara klart särskiljbar om den, när ansökan om godkännande inlämnas, skiljer sig markant med avseende på en eller flera viktiga morfologiska eller fysiologiska egenskaper från varje annan sort som godkänts eller inlämnats för godkännande i medlemsstaten i fråga eller som intagits i den gemensamma sortlistan över köksväxtarter.

2. En sort skall betraktas som stabil om den efter flera på varandra följande uppförökningar eller i slutet av varje reproduktionscykel (i de fall då förädlaren har uppgett en särskild reproduktionscykel) fortfarande motsvarar beskrivningen av sortens viktigaste egenskaper.

3. En sort skall betraktas som tillräckligt enhetlig om de plantor den består av, med mycket få avvikelser, är likartade eller genetiskt identiska vad beträffar alla i sammanhanget väsentliga egenskaper. Hänsyn skall härvid tas till växters olika reproduktionssystem.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall se till att samma krav ställs på sorter från andra medlemsstater som på inhemska sorter, i synnerhet vad beträffar förfarandet för godkännande.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att godkännandet av sorter skall baseras på resultaten från officiella undersökningar, i synnerhet odlingsförsök, avseende ett tillräckligt antal egenskaper för att beskriva sorten. De metoder som används för att fastställa egenskaper skall vara exakta och tillförlitliga. För sorter vars utsäde inte får kontrolleras som annat än standardutsäde får resultaten från inofficiella undersökningar och kunskap som erhållits genom praktiska odlingserfarenheter tas i beaktande.

2. Följande skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40, med beaktande av rådande teknisk och vetenskaplig kunskap:

a) Minsta antal egenskaper som skall ingå i undersökning av de olika arterna.

b) Minimikrav för utförande av undersökningarna.

3. I de fall då undersökning av de ingående komponenterna krävs för att studera hybrider och syntetiska sorter skall medlemsstaterna se till att resultaten från undersökningen och beskrivningen av de ingående komponenterna behandlas konfidentiellt, om förädlaren begär detta.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall kräva att när en ansökan om godkännande av en sort inges, skall sökanden ange om sådan ansökan redan gjorts i någon annan medlemsstat och i så fall medlemsstatens namn samt om ansökan godkänts.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna får godkänna sorter som har godkänts officiellt i deras territorium före 1 juli 1970, utan krav på ytterligare undersökningar enligt principerna i detta direktiv, om det framgår av tidigare undersökningar att sorterna är klart särskiljbara, stabila och tillräckligt enhetliga. Undersökning av de egenskaper som fastställts i enlighet med artikel 7.2 skall vara slutförd senast den 30 juni 1975.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att se till att officiellt godkännande av sorter som lämnats före den 1 juli 1970 i enlighet med andra principer än de som anges i detta direktiv inte gäller efter 30 juni 1980, om godkännande i enlighet med principerna i detta direktiv då ännu inte lämnats för sorterna i fråga.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall ombesörja offentliggörande av listor över sorter som godkänts i det egna territoriet samt, om upprätthållande förädling krävs, namnet på den eller de personer som är ansvariga för denna. Om flera personer är ansvariga för upprätthållandet av en sort, behöver namnen inte kungöras. Om så inte sker, skall i listan anges den myndighet som tillhandahåller namnen på personer ansvariga för sortens upprätthållande.

2. Medlemsstaterna skall i möjligaste mån se till att sorten då den godkänns har samma namn i samtliga medlemsstater.

Om det är känt att utsäde eller fröplantor av en viss sort släpps ut på marknaden i ett annat land under annat namn skall detta namn också anges i listan.

3. Medlemsstaterna skall sammanställa särskild dokumentation för varje godkänd sort med en beskrivning av sorten och en tydlig sammanfattning av alla de fakta som ligger till grund för godkännandet. Sortbeskrivningen skall avse plantor som producerats direkt från utsäde av kategorin "certifikatutsäde" eller kategorin "standardutsäde".

Artikel 11

1. Sortlistan och eventuella förändringar av den skall omgående tillställas medlemsstaterna och kommissionen.

2. För varje ny sort som godkänns skall medlemsstaterna skicka en kort beskrivning av sortens kännetecken med hänsyn till den betydelse dessa haft för godkännandet till de övriga medlemsstaterna och kommissionen.

3. Varje medlemsstat skall ställa den dokumentation som avses i artikel 10.3, om godkända sorter eller sorter som upphört att vara godkända, till övriga medlemsstater och kommissionens förfogande. Uppgifter som hämtas ur denna dokumentation skall behandlas konfidentiellt.

4. Medlemsstaterna skall se till att dokumentationen avseende godkännande görs tillgänglig för personligt bruk för personer som kan styrka att de har rätt att ta del av den. Dessa bestämmelser skall inte gälla för sådana uppgifter som skall behandlas konfidentiellt enligt artikel 7.3.

5. I de fall då godkännande av en sort avslås eller återkallas skall resultaten av utförda undersökningar göras tillgängliga för dem som berörs av beslutet.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att godkända sorter skall upprätthållas i enlighet med vedertagen praxis för upprätthållande av sorten. Denna regel skall inte gälla för sorter vars utsäde endast får kontrolleras som standardutsäde, men som var allmänt kända den 1 juli 1970.

2. Det skall alltid vara möjligt att kontrollera upprätthållande av sorten, med hjälp av de journaler som förs av den eller de personer som ansvarar för den. Dessa journaler skall också innehålla uppgifter om framställningen av alla generationer som föregår basutsäde.

3. Prov får begäras från den person som ansvarar för sorten. Om så behövs får sådana prov tas officiellt.

4. I de fall då upprätthållande av sorten utförs i en annan medlemsstat än i den där sorten godkändes skall berörda medlemsstater bistå varandra beträffande kontrollen.

Artikel 13

1. Godkännandet skall gälla till utgången av det tionde kalenderåret efter det att godkännande lämnats.

2. Godkännande av en sort kan förnyas med bestämda intervall om sorten fortfarande odlas i sådan skala att detta är motiverat, samt under förutsättning att kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet fortfarande uppfylls. Ansökan om förnyat godkännande skall inlämnas senast två år innan godkännandet löper ut.

3. Godkännandets giltighetstid skall förlängas tills vidare, till dess beslut har fattats om förnyat godkännande.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall se till att godkännande av en sort återkallas

- a) om det vid undersökning visas att sorten inte längre är klart särskiljbar, stabil eller tillräckligt enhetlig,
- b) om den eller de personer som ansvarar för sorten så begär, utom i de fall då upprätthållande förädling av sorten alltså utförs.

2. Medlemsstaterna får återkalla godkännande av en sort

- a) om de lagar och andra författningar som antas för att följa detta direktiv inte efterlevs,
- b) om osanna eller bedrägliga uppgifter avseende de fakta som godkännandet grundats på lämnades i samband med ansökan om godkännande eller vid undersökningen av sorten.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall se till att en sort stryks ur deras listor, om sortgodkännandet har återkallats eller om godkännandets giltighetstid har löpt ut.

2. Medlemsstaterna får medge en period om högst tre år för försäljning av utsäde i det egna territoriet efter det att godkännandet löpt ut.

Artikel 16

1. När en period om två månader efter det offentliggörande som avses i artikel 17 har löpt ut skall medlemsstaterna se till att utsäde av sorter som godkänts i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv inte underkastas några begränsningar av saluföringen med avseende på sort.

2. Efter ansökan som skall behandlas såsom föreskrivs i artikel 40 får en medlemsstat, trots bestämmelserna i punkt 1, tillåtas att förbjuda saluföring i hela eller en del av sitt territorium av utsäde av en sort, om denna inte är klart särskiljbar, stabil eller tillräckligt enhetlig. Ansökan skall lämnas in före utgången av det tredje kalenderåret efter det år då godkännande lämnades.

3. Om starka skäl föreligger får den period som avses i punkt 2 förlängas innan den löper ut, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 40.

4. För sorter som godkänts före den 1 juli 1972 skall den period som avses i punkt 2 andra meningen börja den 1 juli 1972.

Artikel 17

På grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna och allt efter det att denna inkommer skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, under rubriken "Gemensamma sortlistan över arter av köksväxter", publicera en lista över alla sorter vars utsäde inte underkastas några begränsningar av saluföringen med avseende på sort enligt artikel 16, samt den information som krävs enligt artikel 10.1 om den person eller de personer som ansvarar för upprätthållande av sorten. Det publicerade meddelandet skall ange vilka medlemsstater som har fått tillstånd enligt artikel 16.2 eller artikel 18.

Artikel 18

Om det konstaterats att odling av en sort som tagits in i den gemensamma sortlistan över köksväxter kan inverka skadligt ifråga om växtskydd, på odlingen av andra sorter eller arter i en medlemsstat får denna stat, efter ansökan som skall behandlas såsom föreskrivs i artikel 40, tillåtas att förbjuda saluföring av utsäde av den sorten i hela eller en del av sitt territorium. Om det finns en omedelbar fara för spridning av skadliga organismer, och till dess ett slutgiltigt beslut har fattats i enlighet med det förfarande

som fastställs i artikel 40, får den berörda medlemsstaten införa förbud så snart ansökan har lämnats in.

Artikel 19

När en sort upphör att vara godkänd i den medlemsstat som ursprungligen godkände den får den även fortsättningsvis vara godkänd i en eller flera andra medlemsstater, under förutsättning att kraven för godkännande fortfarande är uppfyllda i dessa staters territorier. Om upprätthållande förädling krävs för sorten i fråga, måste sådan kunna garanteras.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att utsäde av köksväxter inte får saluföras, om det inte har certifierats officiellt som "basutsäde" eller "certifikatutsäde" eller utgör standardutsäde och om det inte uppfyller villkoren i bilaga 2.

2. Från och med den 1 juli 1977 får bestämmelser antas, enligt det förfarande som fastställs i artikel 40, om att utsäde av vissa köksväxtarter efter vissa angivna datum inte får saluföras om det inte har certifierats officiellt som "basutsäde" eller "certifikatutsäde".

3. Medlemsstaterna skall se till att officiella undersökningar av utsäde utförs i enlighet med vid tillfället gällande internationella metoder, i den mån sådana finns.

4. Medlemsstaterna får föreskriva undantag från bestämmelserna i punkt 1

- a) för utsäde av generationer som föregår basutsäde,
- b) för provning eller för forskningsändamål,
- c) för urvalsarbete,
- d) för utsädesråvara, som saluförs för bearbetning, förutsatt att varans äkthet är säkerställd.

Artikel 21

Medlemsstaterna får dock, trots bestämmelserna i artikel 20, tillåta följande:

- a) Officiell certifiering och saluföring av basutsäde som inte uppfyller villkoren i bilaga 2 avseende grobarhet. I detta fall skall alla nödvändiga åtgärder vidtas för att se till att leverantören garanterar en viss grobarhet, vilken för saluföringen skall anges på en särskild

etikett försedd med leverantörens namn och adress samt utsädespartiets referensnummer.

- b) Officiell certifiering och försäljning till köpare i första handelsledet av utsäde av kategorierna "basutsäde" eller "certifikatutsäde", i syfte att snabbt tillhandahålla utsäde, trots att den officiella grobarhetskontrollen enligt villkoren i bilaga 2 inte slutförts. Certifiering skall medges endast om en preliminär analysrapport om utsädet inges och förste mottagares namn och adress anges. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att se till att leverantören garanterar den grobarhet som anges i den preliminära rapporten. Denna grobarhet skall för saluföringen anges på en särskild etikett försedd med leverantörens namn och adress samt utsädespartiets referensnummer.

Dessa bestämmelser skall inte gälla för utsäde som importeras från tredje land, med undantag av vad som i övrigt anges i artikel 31 om uppförökning utanför gemenskapen.

Artikel 22

Medlemsstaterna får, med avseende på villkoren i bilagorna 1 och 2, införa ytterligare eller mer strikta krav för certifiering av utsäde som framställts i det egna territoriet.

Artikel 23

- 1. Medlemsstaterna skall kräva att prov tas ut officiellt enligt lämpliga metoder för undersökning av utsäde för certifiering och efterkontroll.

Dessa bestämmelser skall också gälla i de fall då prov av standardutsäde tas ut officiellt för efterkontroller.

- 2. För undersökning av utsäde för certifiering och efterkontroll skall prov tas från homogena partier. Högst vikt för ett parti och lägsta provvikt anges i bilaga 3.

Artikel 24

- 1. Medlemsstaterna skall kräva att basutsäde, certifikatutsäde och standardutsäde endast saluförs i tillräckligt homogena partier och i förseglade behållare med plomberingsanordning och märkning, såsom föreskrivs i artiklarna 25 och 26.

2. För saluföring av små kvantiteter till konsument får medlemsstaterna anta bestämmelser om undantag från bestämmelserna i punkt 1 vad beträffar förpackning, plombering och märkning.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall kräva att förpackningar med basutsäde och certifikatutsäde som inte utgör små förpackningar plomberas officiellt på sådant sätt att plomberingen skadas och inte kan anbringas på nytt när förpackningen öppnas.

2. Officiellt plomberade förpackningar får inte omplomberas, varken en eller flera gånger, annat än genom officiell plombering. Om förpackningar omplomberas skall detta, samt ansvarig myndighet och datum för senaste omplombering anges på den etikett som krävs enligt artikel 26.1.

3. Förpackningar med standardutsäde och små förpackningar av utsäde av kategorin "certifikatutsäde" skall plomberas på sådant sätt att plomberingen skadas och inte kan anbringas på nytt när förpackningen öppnas. De skall också förses med blyplomb eller motsvarande av den person som ansvarar för märkningen; det senare gäller inte för små förpackningar.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall kräva följande för förpackningar med basutsäde och certifikatutsäde som inte utgör små förpackningar:

a) De skall märkas på utsidan med officiell etikett på något av de officiella språken i gemenskapen, såsom anges i bilaga 4 A. Etiketten skall anbringas tillsammans med den officiella plomberingen. Etikettens färg skall vara vit för basutsäde och blå för certifikatutsäde. Självhäftande etiketter är tillåtna; de får användas som officiell plombering. Om, såsom förutses i artikel 21, basutsädet inte uppfyller villkoren i bilaga 2 med avseende på grobarhet, skall detta anges på etiketten.

b) De skall innehålla ett officiellt dokument i samma färg och med samma uppgifter som de som skall finnas på etiketten enligt bilaga 4 A a 4, 4 A a 5 och 4 A a 6. Detta dokument är inte nödvändigt om uppgifterna är outplånliga tryckta på behållaren.

Etiketten krävs inte för genomskinliga behållare om det officiella dokumentet inuti behållaren innehåller de uppgifter som krävs enligt a och kan läsas genom behållaren.

2. För sorter som är allmänt kända den 1 juli 1970 får etiketten även innehålla uppgift om särskild metod för upprätthållande av sorten. Det är förbjudet att åberopa särskilda egenskaper som kan sättas i samband med en sådan metod.

3. Förpackningar med standardutsäde och små förpackningar med utsäde av kategorin "certifikatutsäde" skall, såsom föreskrivs i bilaga 4 b, förses med leverantörens etikett eller påtryckt eller påstämplad text på något av de officiella språken i gemenskapen. Etikettens färg skall vara blå för certifikatutsäde och mörkgul för standardutsäde.

Artikel 27

Beträffande små förpackningar med certifierat utsäde skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att utsädets identitet kan kontrolleras, i synnerhet i samband med att utsädespartierna delas upp. För detta ändamål får medlemsstaterna kräva att små förpackningar som packas i deras territorier plomberas officiellt eller under officiell övervakning.

Artikel 28

Medlemsstaterna skall behålla rätten att kräva, i andra fall än de som anges i artiklarna 21 och 26, att behållare med basutsäde, certifikatutsäde eller standardutsäde förses med ytterligare uppgifter från leverantören, antingen tryckta på en etikett eller direkt stämplade på behållaren, om utsädet skall saluföras inom det egna territoriet; detta gäller oavsett om utsädet har framställts i det egna territoriet eller importerats.

Artikel 29

Medlemsstaterna skall kräva att varje form av kemisk behandling av basutsäde, certifikatutsäde eller standardutsäde anges antingen på den officiella etiketten eller på leverantörens etikett samt på behållaren eller inuti denna. På små förpackningar kan uppgifterna tryckas direkt utanpå eller inuti behållaren.

Artikel 30

1. Medlemsstaterna skall se till att varken basutsäde eller certifikatutsäde som certifierats officiellt och vars behållare märkts och plomberats officiellt enligt detta direktiv, samt certifierat utsäde packat i små förpackningar och standardutsäde vars behållare märkts och plomberats enligt detta direktiv, blir föremål för några

begränsningar av saluföringen vad beträffar egenskaper, undersökningsförfaranden, märkning eller plombering, utöver de som fastställs i detta direktiv.

2. Från och med den 1 juli 1977 och till dess beslut har fattats enligt artikel 20.2 får medlemsstaterna, efter ansökan som behandlas enligt artikel 40, tillåtas att besluta att utsäde av vissa arter av köksväxter efter vissa angivna datum inte får saluföras, om det inte har certifierats officiellt som "basutsäde" eller "certifikatutsäde".

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att utsäde av köksväxter som odlats direkt från basutsäde skall betraktas som certifikatutsäde, oavsett om odlingen skett i tredje land eller i en annan medlemsstat än den där basutsädet certifierats, under förutsättning att utsädesodlingen fältbesiktigats och godkänts enligt bilaga 1 samt officiell undersökning har visat att villkoren i bilaga 2 för certifikatutsäde uppfyllts.

2. Punkt 1 skall likadeles gälla för certifiering av certifikatutsäde som odlats direkt från utsäde av en generation som föregår basutsäde och som kan uppfylla, och vid officiell undersökning har visats uppfylla, villkoren i bilaga 1 och 2 för basutsäde.

Artikel 32

1. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen avgöra om

- a) de officiella sortundersökningar som utförts i tredje land ger samma garantier som de som föreskrivs i artikel 7 och som utförs i medlemsstaterna,
- b) de kontroller av förfaranden för upprätthållande av sorter som utförs i tredje land ger samma garantier som de som utförs i medlemsstaterna,
- c) de fältbesiktningar i tredje land som avses i artikel 31 uppfyller villkoren i bilaga 1,
- d) köksväxtutsäde som skördats i tredje land, och för vilket lämnas samma garantier avseende egenskaper och sortäktighet samt åtgärderna för undersökning, märkning och kontroll, är likvärdigt med basutsäde,

certifikatutsäde eller standardutsäde som skördats inom gemenskapen och som uppfyller villkoren i detta direktiv.

2. Till dess rådet har fattat beslut enligt punkt 1 skall det stå medlemsstaterna fritt att själva fatta sådana beslut. Denna rätt upphör den 30 juni 1975.

Artikel 33

1. För att undanröja eventuella tillfälliga problem med den allmänna tillgången på basutsäde, certifikatutsäde eller standardutsäde som uppträder i en eller flera av medlemsstaterna och som inte kan lösas inom gemenskapen, får en eller flera medlemsstater tillåtas, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 40, att under viss bestämd tid godkänna saluföring av utsäde av en kategori som uppfyller mindre strikta krav.

2. För utsäde med angivet sortnamn skall den officiella etiketten eller leverantörens etikett vara den som föreskrivs för motsvarande kategori; i alla andra fall skall den vara brun. Etiketten skall alltid ange att utsädet i fråga är av en kategori som uppfyller mindre strikta krav.

Artikel 34

Detta direktiv skall inte gälla för utsäde av köksväxter som visats vara avsett för export till tredje land.

Artikel 35

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att officiellt kontrollera, åtminstone genom stickprovskontroller, att köksväxtutsädet uppfyller kraven i detta direktiv.

Artikel 36

Medlemsstaterna skall se till att utsäde av kategorierna "certifikatutsäde" och "standardutsäde" efterkontrollodlas officiellt, i syfte att jämföra utsädets sortäktighet och sortrenhet med standardprov.

Artikel 37

1. Medlemsstaterna skall se till att de personer som ansvarar för märkning av standardutsäde avsett för utsläppande på marknaden
 - a) informerar dem om tidpunkten när deras verksamhet inleds och avslutas,
 - b) för journaler över alla partier av standardutsäde och håller dessa handlingar tillgängliga för medlemsstaterna i minst tre år,
 - c) håller kontrollprov av utsäde av sorter för vilka upprätthållande inte krävs tillgängliga för medlemsstaterna i minst två år,
 - d) tar ut prov från varje parti som är avsett för saluföring och håller dem tillgängliga för medlemsstaterna i minst två år.

De åtgärder som avses i b och d skall vara föremål för slumpmässiga officiella kontroller.

2. Medlemsstaterna skall se till att personer som avser att hänvisa till metoder för upprätthållande av en sort i enlighet med artikel 26.2, meddelar detta i förväg.

Artikel 38

1. Om det vid efterkontrollodlingar upprepade gånger visar sig att utsäde av en viss sort inte helt uppfyller fastställda krav på sortäktighet och sortrenhet skall medlemsstaterna se till att den person som saluför det helt eller delvis förbjuds att saluföra sådant utsäde (under viss bestämd tid, om så anses lämpligt).
2. Vidtagna åtgärder enligt punkt 1 skall dras tillbaka så snart som det med tillräcklig säkerhet har fastställts att utsäde som är avsett att saluföras i fortsättningen kommer att uppfylla kraven på sortäktighet och sortrenhet.

Artikel 39

1. Gemensamma kontrollodlingar skall genomföras inom gemenskapen för efterkontroll av prov av basutsäde (utom basutsäde av hybrid sorter och syntetiska sorter), certifikatutsäde och standardutsäde av köksväxter som tas vid stickprovskontroller; dessa odlingar skall besiktigas av den kommitté som avses i artikel 40. Kontroll av

att utsädet uppfyller tillämpliga krav kan utföras i samband med efterkontrollerna.

2. Dessa jämförande kontroller skall, i en första etapp, användas för att harmonisera de tekniska metoderna för certifiering och efterkontroll i syfte att få likvärdiga resultat. Så snart detta syfte uppnåtts skall konfidentiella rapporter om hur de jämförande kontrollerna framskrider inges till medlemsstaterna och kommissionen. Datum för den första rapporten skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 40.

3. Åtgärder för att utföra jämförande kontroller skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 40. Köksväxtutsäde som skördats i tredje land får ingå i jämförelserna.

Artikel 40

1. I de fall då det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta ärendet, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, till Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk (nedan kallad "kommittén").
2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttranden skall antas med en majoritet av tolv röster.

4. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad fatta annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 41

Med undantag för vad som stadgas i artikel 18 samt i bilaga 1 och 2 skall detta direktiv inte påverka tillämp-

ningen av de bestämmelser i nationell lagstiftning som är rättfärdigade av skäl som rör skydd av människors, djurs eller växters hälsa och liv eller skydd av industriell eller kommersiell egendom.

Artikel 42

En medlemsstat får efter ansökan, som skall behandlas enligt förfarandet i artikel 40, helt eller delvis frikallas från skyldigheten att tillämpa detta direktiv på vissa arter, om utsäde av dessa arter inte normalt framställs eller saluförs inom dess territorium.

Artikel 43

Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 1972 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 44

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 september 1970.

På rådets vägnar

J. ERTL

Ordförande

BILAGA 1

KRAV PÅ UTSÄDESODLING FÖR CERTIFIERING AV SKÖRDEN

1. Grödan skall ha godtagbar sortäktighet och sortrenhet.
2. För basutsäde skall minst en officiell fältbesiktning utföras. För certifikatutsäde skall minst en fältbesiktning utföras och kontrolleras officiellt genom stickprovskontroller som omfattar minst 20% av grödan av varje art.
3. Fältet skall vara i sådant skick och grödan i ett sådant utvecklingsstadium att fullgod kontroll av sortäktighet, sortrenhet och sundhet är möjlig.
4. Minsta avstånd från angränsande grödor som kan leda till oönskad pollinering skall vara följande:

A. Beta- och Brassicaarter

1. Från främmande pollineringskällor som lätt kan förorsaka betydande försämring hos sorter av Beta- och Brassicaarter:
 - a) för basutsäde: 1 000 meter
 - b) för certifikatutsäde: 600 meter
2. Från andra främmande pollineringskällor som lätt kan ge upphov till korsningar i sorter av Beta- och Brassicaarter:
 - a) för basutsäde: 500 meter
 - b) för certifikatutsäde: 300 meter

B. Andra arter

1. Från främmande pollineringskällor som lätt kan förorsaka betydande försämring hos sorter av andra arter:
 - a) för basutsäde: 500 meter
 - b) för certifikatutsäde: 300 meter

2. Från andra främmande pollineringskällor som lätt kan ge upphov till korsningar i sorter av andra arter:

a) för basutsäde: 300 meter

b) för certifikatutsäde: 100 meter

Dessa avstånd behöver inte iakttas om det finns tillräckligt skydd mot oönskad pollinering.

5. Sjukdomar och skadliga organismer som försämrar utsädets användbarhet skall hållas på lägsta möjliga nivå.

BILAGA 2

VILLKOR SOM SKALL UPPFYLLAS AV UTSÄDET

1. Utsädet skall ha godtagbar sortäktighet och sortrenhet.
2. Sjukdomar och skadliga organismer som försämrar utsädets användbarhet skall hållas på lägsta möjliga nivå.
3. Utsädet skall också uppfylla följande villkor:

a) Standarder:

Art	Lägsta analytiska renhetsgrad (viktprocent)	Högsta inblandning av frö av andra växtarter (viktprocent)	Lägsta grobarhet (% av frögyttringar eller rent frö)
<i>Allium cepa</i>	97	0,5	70
<i>Allium porrum</i>	97	0,5	65
<i>Anthriscus cerefolium</i>	96	1	70
<i>Apium graveolens</i>	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i>	96	0,5	70
<i>Beta vulgaris</i> (alla arter)	97	0,5	70
			(frögyttringar)
<i>Brassica oleracea</i> var. <i>botrytis</i>	97	1	70
<i>Brassica oleracea</i> (övriga arter)	97	1	75
<i>Brassica rapa</i>	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i>	97	0,5	65
<i>Cichorium intybus</i>	95	1,5	65
<i>Cichorium endivia</i>	95	1	65
<i>Citrullus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis melo</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis sativus</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita pepo</i>	98	0,1	75
<i>Daucus carota</i>	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i>	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i>	95	0,5	75
<i>Petroselinum hortense</i>	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i>	98	0,1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Pisum sativum</i>	98	0,1	80

Art	Lägsta analytiska renhetsgrad (viktprocent)	Högsta inblandning av frö av andra växtarter (viktprocent)	Lägsta grobarhet (% av frögyttringar eller rent frö)
<i>Raphanus sativus</i>	97	1	70
<i>Scorzonera hispanica</i>	95	1	70
<i>Solanum lycopersicum</i>	97	0,5	75
<i>Solanum melongena</i>	96	0,5	65
<i>Spinacia oleracea</i>	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i>	95	1	65
<i>Vicia faba</i>	98	0,1	80
<i>Zea mäs convar. microsperma</i> (Koern.)	98	0,1	85
<i>Zea mäs convar. saccharata</i> (Koern.)	98	0,1	85

b) Ytterligare krav:

- i) utsäde av baljväxter får inte vara förorenat av följande levande insekter:

Acanthoscelides obtectus sag.*Bruchus affinis* Froel.*Bruchus atomarius* L.*Bruchus pisorum* L.*Bruchus rufimanus* Boh.

- ii) utsäde får inte vara förorenat av levande Acarina.

BILAGA 3

1. Högsta vikt för utsädesparti

- a) Frön av storlek lika med eller större än en vetekärna 20 ton
- b) Frön av storlek mindre än en vetekärna 10 ton

2. Minsta provvikt

Art	vikt (g)	Art	vikt (g)
<i>Allium cepa</i>	25	<i>Daucus carota</i>	25
<i>Allium porrum</i>	25	<i>Foeniculum vulgare</i>	50
<i>Anthriscus cerefolium</i>	25	<i>Lactuca sativa</i>	25
<i>Apium graveolens</i>	25	<i>Petroselinum hortense</i>	25
<i>Asparagus officinalis</i>	100	<i>Phaseolus coccineus</i>	1 000
<i>Beta vulgaris</i> (alla arter)	100	<i>Phaseolus vulgaris</i>	500
<i>Brassica oleracea</i> (alla arter)	25	<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Brassica rapa</i>	50	<i>Raphanus sativus</i>	50
<i>Capsicum annuum</i>	50	<i>Scorzonera hispanica</i>	25
<i>Cichorium intybus</i>	25	<i>Solanum lycopersicum</i>	25
<i>Cichorium endivia</i>	25	<i>Solanum melongena</i>	25
<i>Citrullus vulgaris</i>	200	<i>Spinacia oleracea</i>	100
<i>Cucumis melo</i>	100	<i>Valerianella locusta</i>	25
<i>Cucumis sativus</i>	25	<i>Vicia faba</i>	1 000
<i>Cucurbita pepo</i>	150	<i>Zea mäs convar. microsperma</i>	500
		<i>Zea mäs convar. saccharata</i>	1 000

För F 1 hybrid sorter av ovanstående arter får minsta provvikt minskas till en fjärdedel av den vikt som anges för arten. Antalet frön per prov får inte understiga 200.

BILAGA 4

Etikett

A. Officiell etikett (basutsäde och certifikatutsäde, utom små förpackningar)

a) *Obligatoriska uppgifter*

1. "Europeiska ekonomiska gemenskapens regler och standarder."
2. Certifieringsmyndighet och medlemsstat eller dessas initialer.
3. Månad och år för officiell plombering.
4. Partiets referensnummer.
5. Art.
6. Sort.
7. Kategori.
8. Produktionsland.
9. Deklarerad netto- eller bruttovikt.

b) *Minimimått*

110 × 67 mm

B. Leverantörsetikett eller påskrift på behållaren (standardutsäde och små förpackningar av kategorin "certifikatutsäde")

a) *Obligatoriska uppgifter*

1. "Europeiska ekonomiska gemenskapens regler och standarder."
2. Namn och adress eller firmamärke för den leverantör som ansvarar för etiketteringen.
3. Månad och år för plombering, förutom för små förpackningar.
4. Art.
5. Sort.
6. Kategori.
7. För standardutsäde: referensnummer som uppges av den leverantör som ansvarar för etiketteringen.
8. För små förpackningar av utsäde av kategorin "certifikatutsäde": referensnummer som ger möjlighet till identifiering av det certifierade partiet.
9. Produktionsland, förutom för små förpackningar om högst 100 g.
10. Deklarerad netto- eller bruttovikt, förutom för små förpackningar om högst 100 g.

b) *Etikettens minimimått (förutom för små förpackningar)*

110 × 67 mm
